

en nogenlunde rimelig Fremtid. Var denne Beskatning imidlertid uretfærdig den Gang, er den bleven det endnu mere senere, idet der navnlig ved Stationerne er opstaaet mange købstadlignende Byer, som have medført forøgede Udgifter for Amtsfondene, nemlig til Vejvæsen, Politivæsen, Sygehuse osv. Men trods dette, at der saaledes har været en almindelig Erkendelse af, at Ligningsforholdene til Amtskommunen ere helt uretfærdige, har man ikke kunnet komme bort derfra. Der har til forskellige Tider været gjort Tilløb til at komme bort derfra, men det er ikke lykkedes. Der blev saaledes i Samlingen 1898—99 af det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) og mig rettet en Forespørgsel til den daværende Indenrigsminister, om man ikke kunde komme til en Omordning af dette Forhold, og i den paafølgende Samling var Spørgsmaalet atter stærkt fremme under Forhandlingerne om Frederiksbergs Udskillelse af Amtskommunen. Men begge Gang lod det, som om man havde Betænkelighed ved at komme til dette store Spørgsmaal. Jeg maa derfor tilstaa, det kom mig som en stor Overtaskelse, at Flertallet i denne Sal med fuld Tilslutning af den høje Regering nu paa en Gang bringer et Forslag frem om Omordning af disse Forhold. Man foreslaar at gaa bort fra Beskatning af Hartkornet og at gaa over til den langt retfærdigere Beskatning af Ejendommens Værdi. Det er et Forslag, som for mit Vedkommende alene vil være tilstrækkeligt til, at jeg i høj Grad vil anbefale Flertallets Forslag til at nyde Fremme.

Hvad angaar Virkningen af Flertallets Forslag i Sammenligning med Folketingskommissionens Forslag, da tror jeg ikke, der i økonomisk Henseende bliver synderlig stor Forskel. Efter Kommissionens Forslag vil der være at overføre $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten til Amtskommunen, hvilket vil sige, at Hartkornet vil faa et Lettelse af $4\frac{1}{2}$ Kr. pr. Td. og ved at følge Flertallets Forslag vil Lettelsen i alt væsentlig blive den samme. Men der er den Forskel mellem Flertallets Forslag og Kommissionens Forslag, at dette tager Hjælpen til Hartkornet ved Statstilskud, hvorimod Flertallet søger Hjælpen ved at drage et ganske nyt Skatteobjekt, som hidtil har været fri, ind under Amtsbeskatningen, og det er det, jeg mener, er det betydningsfulde i Flertallets Forslag, at man faar alle disse ny Skatteobjekter frem til Beskatning, af hvilke jo i de senere Aar Millioner ere fremstaaede rundt omkring i

Kommunerne. Vi hørte jo nys af den ærede Ordfører, at naar man foreslaar at gaa over til Ejendomsskylden, saa ligger deri en Ophævelse af Landkommunallovens § 50. Jeg vil straks sige, at jeg beklager ikke, at denne Paragraf forsvinder ud af vor landkommunale Lovgivning, den har altid været uheldig, og har nu fuldstændig overlevet sig selv, saa det er rigtigt, at den gaar ud af Sagaen. Men der ligger dog et Princip i denne lille Paragraf, der ligger det, der blev fremhævet af den daværende Indenrigsminister, og som findes omtalt i Bemærkningerne til Loven, at det er den Vej, ad hvilken man midlertidig vilde søge at faa en Del af Amtsbyrderne lagt over paa Formue og Lejlighed. Det staar i Bemærkningerne, men der staar ogsaa, at denne Foranstaltning skulde være midlertidig, indtil man kunde faa en Indkomstskat indført. Nu staa vi jo netop derved, at der er Tale om en almindelig Indkomstskat og det forekommer mig derfor, at man ikke saaledes ganske skulde give slip paa dette lille Princip, der ligger i Landkommunallovens § 50, men at man, samtidig med at man indfører Ejendomsskylden, skulde søge at faa lagt nogle af de amtskommunale Byrder over paa Indkomsten. Jeg tror, at det vilde være en Vinding, idet det egentlig er et godt Princip, som ligger i denne § 50, og som jeg vil anbefale til den ærede Ordførers nærmere Overvejelse. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og slutte med at sige, at jeg anbefaler Flertallets Forslag til hurtigst mulig Fremme.

Bojsen: Jeg vil gerne tilraade at stemme for samtlige Ændringsforslag paa nogle enkelte Undtagelser nær. Jeg tror, at naar vi have vedtaget en Lov om Ejendomsskyld — og det have vi jo nu; det er altsaa fastslaaet her fra Tingets Side — er det noget, der følger af sig selv, at saa vil det være en Fordel at faa den samme Ejendomsskyld til at gælde baade over for Amtet og lige over for Landkommunen. Idet jeg altsaa gaar ud fra, at det Forslag vi nylig vedtog om Ejendomsskylden, bliver til Lov, maa det være en Fordel, at vi faa den gennemført for Kommunerne. Særlig angaaende Forslaget under Nr. 14 vil jeg fremdrage, at det synes mig at være en Forbedring i Forhold til det Forslag, som Skattekommissionen havde stillet. Forbedringen ligger i, at man sikrer Opholdskommunen et større Bidrag. Erhvervskommunen faar det selvsamme, men Opholdskommunen kan i visse Tilfælde faa